

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
2756-11

meddelad i Stockholm den 31 maj 2012

KLAGANDE

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART

AA

Ombud: Advokat Johan Sterner
Advokatfirman Berggren & Stoltz KB
Box 260
851 04 Sundsvall

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Sundsvalls dom den 13 april 2011 i mål nr 2189-10

SAKEN

Folkbokföring

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen upphäver kammarrättens och förvaltningsrättens domar och fastställer Skatteverkets beslut att inte registrera AA som far till BB.

BAKGRUND

BB, vars mor var ogift, föddes i september 1991 i Sierra Leone och växte upp där. Han flyttade till Sverige och folkbokfördes här 2008. AA, som är folkbokförd här sedan 2004 och blev svensk medborgare i februari 2010, ansökte i mars 2010 hos

Dok.Id 120301

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Mål nr
2756-11

Skatteverket om att bli registrerad inom folkbokföringen som far till BB. Till stöd för det åberopade han ett i Sierra Leone 2006 utfärdat födelseintyg angående BB. Sedan Skatteverket avslagit ansökan överklagade AA hos förvaltningsrätten och åberopade då också en rapport från mars 2008 av Rättsmedicinalverket om resultatet av en föräldraundersökning (DNA-analys). Enligt DNA-analysen beräknades sannolikheten för att AA är far till BB till 99,999 % förutsatt att inte någon annan man med nära släktskap till AA kan vara möjlig far. Förvaltningsrätten biföll överklagandet. I det nu överklagade avgörandet har kammarrätten avslagit Skatteverkets överklagande av förvaltningsrättens dom.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen upphäver kammarrättens dom och visar målet åter till kammarrätten för prövning av familjerektion med stöd av intyg från utlandet. Skatteverket anför bl.a. följande. För att AAs faderskap ska kunna registreras inom folkbokföringen krävs att han visar att faderskapet fastställts i hemlandet genom ett skriftligt förfarande, med godkännande av barnets mor eller att domstol fastställt faderskapet. Eftersom BB numera har hemvist i Sverige kan faderskapet också fastställas med stöd av svensk lag.

AA bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. att resultatet från Rättsmedicinalverkets föräldraundersökning är tillräckligt för att läggas till grund för registrering av uppgiften att han är far till BB.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Folkbokföringen ska tillgodose samhällets behov av basuppgifter och måste därför innehålla korrekta och aktuella personuppgifter. Av 1 § första stycket folkbokföringslagen (1991:481) framgår att förutom fastställande av en persons bosättning får även registrering av uppgifter om identitet, familj och andra förhållanden ske i folkbokföringsdatabasen.

Frågor om faderskap regleras i främst föräldrabalken men också i bl.a. lagen (1985:367) om internationella faderskapsfrågor, IFL.

Av 1 kap. 3 § föräldrabalken framgår att huvudregeln är att faderskapet till ett barn fastställs genom bekräftelse eller dom när det gäller ett barn som har fötts utanför äktenskapet. Enligt 1 kap. 4 § första stycket ska en bekräftelse av faderskap ske skriftligen och bevittnas av två personer. Om barnet är myndigt ska bekräftelsen godkännas av barnet självt.

I 7 och 8 §§ IFL finns bestämmelser om giltigheten i Sverige av andra utländska faderskapsavgöranden än nordiska. Enligt huvudregeln i 8 § första stycket gäller en utländsk fastställelse av faderskap genom bekräftelse i Sverige, om den är giltig enligt lagen i den stat där barnet eller den som har lämnat bekräftelse hade hemvist eller i en stat där någon av dem var medborgare.

Av förarbetena till IFL framgår att frågan om även andra former av utomnordiska faderskapsfastställelser (s.k. utomprocessuell fastställelse) än sådana som sker genom dom eller erkännande gäller i Sverige inte regleras i lagen utan har överlämnats till rättstillämpningen att avgöra (prop. 1984/85:124 s. 34 och 59).

Högsta förvaltningsdomstolen gör följande bedömning.

Skatteverket ska normalt inte göra någon egen närmare prövning i sak av de uppgifter som ska registreras inom folkbokföringen (RÅ 2000 not. 122). De formella förutsättningarna för registrering måste emellertid vara uppfyllda. Som redovisats har det i lag ställts upp särskilda formkrav när det gäller att fastställa faderskap till barn.

AA folkbokfördes i Sverige 2004 och blev svensk medborgare i februari 2010 medan BB folkbokfördes här 2008 och blev myndig i september 2009. Vid dessa förhållanden finner Högsta förvaltningsdomstolen att prövningen av AAs ansökan ska grundas på de föreskrifter om fastställelse av faderskap som har tagits in i föräldrabalken och IFL.

Vad AA har fört fram i målet till stöd för sin ansökan – födelseintyget och DNA-analysen – uppfyller inte de krav på fastställelse av faderskap genom domstolsavgörande eller bekräftelse som anges i föräldrabalken eller i IFL, och det kan därför inte heller läggas till grund för den begärda registreringen. Att DNA-analysen starkt talar för att AA är far till BB har alltså ingen självständig betydelse i detta sammanhang.

Det anförda innebär att Skatteverkets beslut att vägra registrering av uppgiften om faderskap ska fastställas.

Susanne Billum

Nils Dexe

Margit Knutsson

Henrik Jermsten

Erik Nymansson

Stefan Axelsson

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2012-05-15